

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 20-05-2025

Αριθμός απόφασης: 1679

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α1

Ταχ. Δ/ση: Φιλαδελφείας 8 & Σάμου

Ταχ. Κώδικας: 104 40 - Αθήνα

Τηλέφωνο: 2131312346

Email: ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. του άρθρου 72 του νέου Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν. 5104/2024, Α' 58).

β. του άρθρου 10 της με αριθμό Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23-10-2020 απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)» (ΦΕΚ 4738/τ. Β' /26-10-2020), όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. της με αριθμό ΠΟΛ. 1064/12-04-2017 απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ 1440/τ. Β' /27-04-2017).

δ. της με αριθμό Α. 1165/22-11-2022 απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν. 4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της ΑΑΔΕ» (ΦΕΚ 6009/τ. Β' /25-11-2022).

2. Τη με αριθμό ΠΟΛ. 1069/04-03-2014 εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Τη με αριθμό Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30-08-2016 απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών με θέμα «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» (ΦΕΚ 2759/τ. Β' /01-09-2016).

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 20-01-2025 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της, Α.Φ.Μ., κατοίκου Μεσσηνίας, Τ.Κ. 243 00, κατά της με αριθμό/19-12-2024 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2018 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2018 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας, της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 19-12-2024 οικεία έκθεση ελέγχου Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ) της Προϊσταμένης της ως άνω Δ.Ο.Υ..

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας.

7. Το με αριθμό ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου/15-05-2025 υποβληθέν από την προσφεύγουσα συμπληρωματικό υπόμνημα.
8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Επανεξέτασης Α1, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από **20-01-2025** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, η οποία κατατέθηκε **εμπρόθεσμα** και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με τη με αριθμό/19-12-2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου/επιβολής προστίμου εισοδήματος φορολογικού έτους 2018 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας χρεωστική διαφορά φόρου ποσού ύψους 19.696,37€ πλέον πρόσθετου φόρου άρθρου 58 ΚΦΔ ποσού ύψους 9.848,19€ πλέον ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης ποσού ύψους 3.784,00€, ήτοι συνολικό ποσό ύψους **33.328,56€**.

Η ως άνω διαφορά φόρου καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κατόπιν των διαπιστώσεων ελέγχου της από 19-12-2024 έκθεσης ελέγχου Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ) της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας, επί της οποίας εδράζεται η προβαλλόμενη πράξη.

Σύντομο Ιστορικό

Δυνάμει της με αριθμό /20-07-2022 εντολής μερικού ελέγχου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας διενεργήθηκε στην προσφεύγουσα έλεγχος φορολογίας εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2018 (ήτοι για τη φορολογική περίοδο από 01-01-2018 έως 31-12-2018).

Κατά το διενεργηθέντα έλεγχο, αντλήθηκαν και αξιοποιήθηκαν ηλεκτρονικά δεδομένα κινήσεων τραπεζικών λογαριασμών και λοιπών χρηματοοικονομικών προϊόντων από το Σύστημα Μητρώου Τραπεζικών Λογαριασμών (ΣΜΤΛ), προκειμένου να διαπιστωθεί εάν συντρέχει εφαρμογή και των διατάξεων του άρθρου 21 παρ. 4 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Ν. 4172/2013, ΦΕΚ Α' 167).

Εν συνεχεία, ο έλεγχος, αφού επεξεργάστηκε το με αριθμό πρωτοκόλλου/14-10-2024 υπόμνημα που υπέβαλε η προσφεύγουσα πριν την κοινοποίηση του με αριθμό /11-11-2024 Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου, καθώς και το με αριθμό πρωτοκόλλου /25-11-2024 υπόμνημα που υπέβαλε μετά την κοινοποίηση του ως άνω σημειώματος, προκειμένου να αιτιολογήσει τις τραπεζικές της κινήσεις και να προσκομίσει λοιπά δικαιολογητικά και έγγραφα, έκρινε ότι για το υπό κρίση φορολογικό έτος (2018) έχει επέλθει **προσαύξηση της περιουσίας της**, προερχόμενη από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013 κατά το ποσό των **61.721,17€**, όπως παρουσιάζεται αναλυτικά σε πίνακες στις σελίδες 15-18 της από 19-12-2024 οικείας έκθεσης ελέγχου Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ) της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας και συνοπτικά παρακάτω:

ΤΡΑΠΕΖΑ/ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ	ΣΥΝΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ	ΠΟΣΟ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ	ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΤΗΝ ΑΦΟΡΑ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ/ IBAN.....	1 μεταφορά μέσω	40.325,00€	40.325,00€

		winbank		
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ/ IBAN.....	1	280,00€	280,00€
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ/ IBAN GR.....	1	ΚΕΠ ΚΑΤΑΘ. ΕΠΙΤΑΓΗΣ	7.226,67€	7.226,67€
ALPHA BANK/ IBAN GR.....	1	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ALPHAWEB	6.000,00€	6.000,00€
ALPHA BANK/ IBAN GR.....	1	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	5.425,00€	5.425,00€
ALPHA BANK/ IBAN GR.....	2	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	4.929,00€	2.464,50€
ΣΥΝΟΛΟ			64.185,67€	61.721,17€

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή της προσφυγή και με το συμπληρωματικό της υπόμνημα, ζητά την ακύρωση της ως άνω προσβαλλόμενης οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2018 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- «Οι συναλλαγές που δεν αιτιολόγησε στο υπόμνημα με τις απόψεις της επί του Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στον τραπεζικό της λογαριασμό στην Τράπεζα Πειραιώς με αριθμό με αιτιολογία «» και «» συνολικής αξίας 40.605,00€, αφορούν στην επιχείρηση του γιου της,
- «Η παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για διενέργεια φορολογικού ελέγχου είναι πενταετής. Σε περίπτωση που προκύπτουν μετά την πενταετία «συμπληρωματικά στοιχεία», η προθεσμία παραγραφής ανάγεται σε δεκαετία. Ο όρος «συμπληρωματικά στοιχεία» αποτελεί μια αόριστη νομική έννοια και κρίνεται κατά περίπτωση. Τα Δικαστήρια έχουν κρίνει ότι τα στοιχεία που αντλήθηκαν από το άνοιγμα τραπεζικών λογαριασμών δεν συνιστούν συμπληρωματικά στοιχεία, κατά την έννοια του άρθρου 68 παρ. 2 του ΚΦΕ, ικανά να δικαιολογήσουν την επιμήκυνση της κατ' αρχήν οριζόμενης πενταετούς προθεσμίας παραγραφής σε δεκαετή, σύμφωνα με το άρθρο 84 παρ. 4 περ. β του ΚΦΕ.».

Προς επίρρωση των ισχυρισμών της, τόσο με την υπό κρίση ενδικοφανή της προσφυγή, όσο και με το συμπληρωματικό της υπόμνημα, η προσφεύγουσα επισυνάπτει α) επιταγές σε διαταγή, β) τιμολόγια εσόδων του, γ) τα έντυπα Ε1 και Ε2 της δήλωσης φορολογίας εισοδήματός της φορολογικού έτους 2018, δ) το έντυπο Ε3 της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του και ε) την από 15-05-2025 Υπεύθυνη Δήλωση (άρθρου 8 Ν. 1599/1986) του

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 36 «Παραγραφή» του Ν. 4987/2022, όπως αυτές ίσχυαν κατά το κρινόμενο φορολογικό έτος (2018), ορίζεται ότι:

«1. Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί σε έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους, εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής δήλωσης. Στις περιπτώσεις που για κάποια φορολογία προβλέπεται η υποβολή περισσότερων δηλώσεων, η έκδοση της πράξης του πρώτου εδαφίου μπορεί να γίνει εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους, εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής της τελευταίας δήλωσης.».

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή της προσφυγή, η προσφεύγουσα προβάλλει λόγους παραγραφής.

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της υπό κρίση υπόθεσης, η προσβαλλόμενη με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου/επιβολής προστίμου εισοδήματος φορολογικού έτους 2018 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας εκδόθηκε την **19-12-2024** και κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα αυθημερόν, ήτοι την **19-12-2024**, ημερομηνία κατά την οποία το δικαίωμα του Δημοσίου για έκδοση πράξεων προσδιορισμού φόρου και προστίμων φορολογικού έτους 2018 **δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή**, εφόσον **δεν είχε παρέλθει το διάστημα των πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους**, εντός του οποίου εξέπνεε η προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2018, ήτοι, εν προκειμένω, του έτους **2019**.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, ο σχετικός προβαλλόμενος από την προσφεύγουσα ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 21 «Κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα» του Ν. 4172/2013 ορίζεται ότι:

«4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 29 «Φορολογικός συντελεστής» του Ν. 4172/2013 ορίζεται ότι:

«4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%).».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 39 «Δικαιολόγηση προσαύξησης περιουσίας» του Ν. 4987/2022 ορίζεται ότι:

«Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παρ. 4 του άρθρου 21 του Κ.Φ.Ε., η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.».

Επειδή, σύμφωνα με τη με αριθμό ΠΟΛ. 1095/29-04-2011 εγκύκλιο του Υφυπουργού Οικονομικών με θέμα «Εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του Ν. 3888/2010»:

«...

1. Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του Ν. 3888/2010, Φ.Ε.Κ. 175/Α 30-09-2010, προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. Ν. 2238/1994, ως εξής: «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το

φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.”.

2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του Ν. 3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του Ν. 2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα “λογίζεται”, εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά.

3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.

...».

Επειδή, στο με αριθμό πρωτοκόλλου ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015/05-11-2015 έγγραφο του τμήματος Β΄ της Διεύθυνσης Ελέγχων της ΓΓΔΕ με θέμα «Διευκρινίσεις για θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας» αναφέρεται ότι:

«...

Β΄ Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.

Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κ.λπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

...

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις/καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για "πρωτογενείς καταθέσεις", δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο. ...».

Επειδή, σύμφωνα με τη με αριθμό ΠΟΛ. 1175/16-11-2017 εγκύκλιο του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα «Διευκρινίσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας»:

«...»

2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω

πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.

...

5. Ειδικότερα, σχετικά με τον έλεγχο υποθέσεων για προσαύξηση περιουσίας παρέχονται οι ακόλουθες διευκρινίσεις, προκειμένου να υπάρχει ομοιόμορφη αντιμετώπιση των υποθέσεων:

5.1. Ως προς τον χρόνο μεταξύ ανάληψης και επανακατάθεσης ισχύουν τα αναγραφόμενα στο ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφό μας.

...

5.4. Ο χαρακτηρισμός μιας πίστωσης σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει ο ελεγχόμενος ως προερχόμενη ή σχετιζόμενη με ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα εξετάζεται ως πραγματικό γεγονός. Εφόσον αποδειχθεί ότι προέρχεται από ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα, δηλαδή προσδιορίζεται το είδος της παρασχεθείσας υπηρεσίας και ο λήπτης αυτής ή το πωληθέν αγαθό και ο αγοραστής αυτού, τότε φορολογείται, κατά περίπτωση, με τις οικείες διατάξεις του Ν. 2238/1994 (άρθρα 28, 40, 48 κ.λπ.) ή την παρ. 1 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013 και υπόκειται σε τυχόν λοιπές φορολογίες (π.χ. Φ.Π.Α.), εάν δεν έχει ήδη φορολογηθεί.

...».

Επειδή, σύμφωνα και με τη δημοσιευθείσα την 07-04-2016 και με αριθμό 884/2016 απόφαση του ΣτΕ:

«Α. ... Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του Ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, G.S.B. κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93) – Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεων του φορολογίας εισοδήματος ...

Β. ... το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, ΣτΕ 2442/2013, ΣτΕ 886/2005 κ.ά.) – Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της, διότι μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη – Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν

το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση ... Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων

Γ. Κατά την αρκούντως σαφή και προβλέψιμη έννοια της διάταξης (του εδαφίου α') της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ (όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε πριν από την προσθήκη σε αυτήν εδαφίου β με το άρθρο 15 παρ. 3 του Ν. 3888/2010), ερμηνευόμενης σε συνδυασμό, αφενός, με τις διατάξεις του άρθρου 66 (παρ. 1) του ίδιου νόμου και ήδη των άρθρων 14 (παρ. 1), 15 (παρ. 3) και 27 (παρ. 1) του Ν. 4174/2013 και, αφετέρου, με τον κανόνα περί δυνατότητας έμμεσης απόδειξης ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος και αντίστοιχης φορολογικής παράβασης, ποσό τραπεζικού λογαριασμού και αντίστοιχου εμβάσματος μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα του δικαιούχου του λογαριασμού και χορηγήσαντος την εντολή διενέργειας του εμβάσματος, εφόσον δεν καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, την οποία είτε αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε εντοπίζει η φορολογική αρχή, στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου, ...».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 65 «Βάρος απόδειξης» του Ν. 4987/2022 (και ήδη άρθρου 77 του Ν. 5104/2024) ορίζεται ότι:

«Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.».

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή της προσφυγή και με το συμπληρωματικό της υπόμνημα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι:

«Οι συναλλαγές που δεν αιτιολόγησε στο υπόμνημα με τις απόψεις της επί του Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στον τραπεζικό της λογαριασμό στην Τράπεζα Πειραιώς με αριθμό με αιτιολογία «» και «» συνολικής αξίας 40.605,00€, αφορούν στην επιχείρηση του γιου της,

Επειδή, προς επίρρωση του εν λόγω ισχυρισμού της, η προσφεύγουσα στο με αριθμό ηλεκτρονικού πρωτοκόλλου/15-05-2025 συμπληρωματικό της υπόμνημα, επισυνάπτει, μεταξύ άλλων, την από 15-05-2025 Υπεύθυνη Δήλωση (άρθρου 8 Ν. 1599/1986) του γιου της, (Α.Φ.Μ.), σύμφωνα με την οποία ο τελευταίος δηλώνει υπεύθυνα ότι:

«Από το 2002 δραστηριοποιείται επαγγελματικά με την κατασκευή ξύλινων πλασίων (παλέτες)/κιβωτίων και άλλων ξύλινων ειδών που χρησιμοποιούνται για την αποθήκευση και τη μεταφορά αγαθών και προϊόντων. Οι κύριοι πελάτες του είναι εταιρείες και επιχειρήσεις ανά την Ελλάδα που δραστηριοποιούνται στο χονδρικό εμπόριο και για τον λόγο αυτό έχουν άμεση ανάγκη των κατασκευών που παρέχει, προκειμένου ακολούθως να μεταφέρουν τα προϊόντα τους στους πελάτες τους. Το ελεγχόμενο έτος 2018, λόγω υπέρογκων οφειλών του σε Δημόσιο και προμηθευτές είχαν κατασχεθεί οι τραπεζικοί του λογαριασμοί. Το γεγονός αυτό και εν μέσω οικονομικής κρίσης δεν του άφησε περιθώρια και έτσι ζήτησε από την μητέρα του,, να χρησιμοποιεί του τραπεζικούς της λογαριασμούς για την είσπραξη των εσόδων του και τη διενέργεια των συναλλαγών του. Για εμένα αυτό ήταν απολύτως απαραίτητο διότι αλλιώς η

επιχείρηση του θα αποστερούνταν όλο της τον τζίρο. **Μεταξύ των εσόδων που εισέπραξε δια των τραπεζικών λογαριασμών της μητέρας του ήταν και τα έσοδα από την εταιρεία με την επωνυμία “.....” με έδρα τη Θεσσαλονίκη. Συγκεκριμένα, το 2018 η εν λόγω εταιρεία πραγματοποίησε είκοσι τέσσερις (24) μεταφορές συνολικού ποσού ύψους 40.605,00€ στο με αριθμό τραπεζικό λογαριασμό της μητέρας του στην Τράπεζα Πειραιώς. Τα χρηματικά ποσά αφορούν εκείνον εξολοκλήρου και η μητέρα του δεν έχει ουδεμία εμπλοκή με την εν λόγω εταιρεία.».**

Επειδή, εντούτοις, σύμφωνα με τη με ημερομηνία θεώρησης 19-12-2024 έκθεση ελέγχου Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ) της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας, επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή πράξη (σελ. 17-18):

«Οι ανωτέρω συναλλαγές με την εταιρεία “.....” δεν συμπεριλαμβάνονται στις υποβληθείσες ΜΥΦ φορολογικού έτους 2018 του (Α.Φ.Μ.), γιου της προσφεύγουσας, ούτε προκύπτει από άλλο στοιχείο ότι η ως άνω εταιρεία έχει συναλλαγές με τον τελευταίο. Συνεπώς, ο έλεγχος θεωρεί ότι οι ανωτέρω πιστώσεις συνιστούν προσαύξηση περιουσίας της προσφεύγουσας από άγνωστη πηγή, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013, όπως ισχύει, που φορολογείται με συντελεστή 33%, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 29 του Ν. 4172/2013, όπως ισχύει, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν έχει επαγγελματική δραστηριότητα που να αιτιολογεί συναλλαγές τέτοιου είδους και μεγέθους».

Επειδή, επιπλέον, όπως προκύπτει από τις υποβληθείσες ΜΥΦ φορολογικού έτους 2018 της εταιρείας «.....» (Α.Φ.Μ.), οι ως άνω συναλλαγές δεν συμπεριλαμβάνονται ούτε στις καταστάσεις πελατών – προμηθευτών της εν λόγω εταιρείας.

Επειδή, πέραν της ως άνω από 15-05-2025 Υπεύθυνης Δήλωσης του γιου της,, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα δικαιολογητικό έγγραφο (όπως αντίγραφα φορολογικών παραστατικών, τραπεζικά έγγραφα κ.λπ.), ώστε να αιτιολογήσει την πηγή και την προέλευση των τραπεζικών πιστώσεων που δεν αιτιολογήθηκαν από τον έλεγχο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας για το φορολογικό έτος 2018, και μόνη η εν λόγω υπεύθυνη δήλωση δεν αρκεί, καθώς δεν προκύπτει ούτε από τις σχετικές ΜΥΦ, ούτε από κάποιο άλλο στοιχείο η ύπαρξη συναλλαγών μεταξύ του και της εταιρείας «.....», και, ως εκ τούτου, ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στη με ημερομηνία θεώρησης 19-12-2024 έκθεση ελέγχου Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ) της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας, επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες και, ως εκ τούτου, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 20-01-2025 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της με Α.Φ.Μ. και την επικύρωση της με αριθμό/19-12-2024 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2018 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας.

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

- **Φορολογικό έτος 2018 (Φορολογική περίοδος από 01-01-2018 έως 31-12-2018)**

- ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Χρεωστικό ποσό φόρου	19.696,37€
Πρόστιμο του άρθρου 58 του ΚΦΔ λόγω ανακρίβειας	9.848,19€
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	3.784,00€
Συνολικό καταλογιζόμενο ποσό	33.328,56€

(ως η με αριθμό/19-12-2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2018 της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Καλαμάτας)

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στην υπόχρεη.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.